

Rapportering av FHF-prosjekt nr 900140.

Informasjonstiltak og undersøkelser i forbindelse med EUs vurdering av forbud mot handel med selprodukter

Gjennom et samarbeid med IWMC World Conservation Trust ble det produsert en brosjyre om fordelene ved handel med selprodukter. Brosjyren ble oversatt gitt ut på engelsk, fransk, italiensk, spansk og russisk. Den ble våren 2009, mens saken var på EU-parlamentets bord, distribuert til alle parlamentsmedlemmene. For øvrig ble den oversendt til bl.a. EU-land som var deltakere på CITES 14. partskonferanse, amerikanske myndigheter, media og norske myndigheter.

Arbeidet med å utforme brosjyren var omfattende og krevde bidrag fra involverte i selnæringen. Samarbeidet med IWMC om dette gikk meget bra og sluttproduktet vurderes å være vellykket og i tråd med de formulerte intensjonene.

Til tross for dette tiltaket og andre anstrengelser fra bl.a. norsk side, vedtok EU-parlamentet våren 2009 et forbud mot import av selprodukter. Det kan derfor konkluderes med at det ikke lyktes å stoppe prosessen. På den annen side ble forbudet mindre dramatisk for selnæringen i og med at transitt ikke er omfattet av vedtaket.

Rett i forkant av beslutningen i EU-parlamentet ble det gjennomført en reise til Brussel hvor formålet var å kartlegge effekten av tiltaket og hvordan saken hadde vært håndtert av "vår" side. Det ble i denne forbindelse gjort intervjuer av Per Nestande (N) og Helle Carlsen Nielsen (DK) som begge arbeider som sekretærer ved EU-parlamentet. Det ble også gjennomført et kort telefonisk intervju med Christel Schaldemose (DK) som var skyggesaksordfører for den sosialistiske siden.

Selv om det på dette tidspunktet ikke var formelt og endelig klart hva som ville bli utfallet i saken, talte alt for at det ville bli vedtatt et importforbud og at selfangstinteressene ville bli den tapende parten. Det er derfor naturlig å fokusere på hva intervjuobjektene pekte på som viktige faktorer i forhold til dette utfallet.

- **Stor forskjell i NGO-innsats.** Mens "vår" side arbeidet ad hoc-preget og lite koordinert, var innsatsen fra NGOene som støtter importforbudet langt mer intensiv. Disse organisasjonene var til stede og aktive kontinuerlig i ukesvis. De bidro med informasjon og drev en godt koordinert kampanje.
- **Verneinteressene har en langt lettere jobb enn fangstinteressene.** Ut fra holdningene i de fleste EU-land og de fleste EU-parlamentarikerne er det klart at det er langt lettere å nå fram med det vernestandpunkt enn med et standpunkt som går ut på å promotere fangsten. Disse politikerne og landene har selv ingen interesser i forhold til fangst og har intet å tjene på å innta fangstvennlige standpunkt i strid med opinionen hjemme. De har tvert imot en del å tjene på å gå inn for vedtak som dette ettersom det bidrar til å styrke deres grønne profil.
- **For svakt engasjement fra norske politiske myndigheter.** Det ble vist til at den norske innsatsen mot vedtaket var god når det gjelder det faglige og på det byråkratiske nivå. Samtidig blir det hevdet at norske politikere nærmest var fraværende. Dette ga inntrykk av at dette var en sak hvor det norske standpunktet var klart og vel kjent, men som ikke betydde så mye. Dette var et

syn som spesielt kom fra EU-parlamentarikere som arbeidet for et mer moderat vedtak (i tråd med norske interesser). Disse EU-politikerne har gitt uttrykk for at det manglende politiske engasjementet førte til at deres sak ble svekket.

Det kan trekkes en konklusjon som går ut på at brosjyren som ble produsert var et godt bidrag, men langt fra tilstrekkelig til å påvirke slik at saken fikk det ønskede utfallet. Det kunne heller ikke forventes. Brosjyren var et ledd i et arbeid i en sammenheng hvor det var vanskelig å oppnå positive resultater.